Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

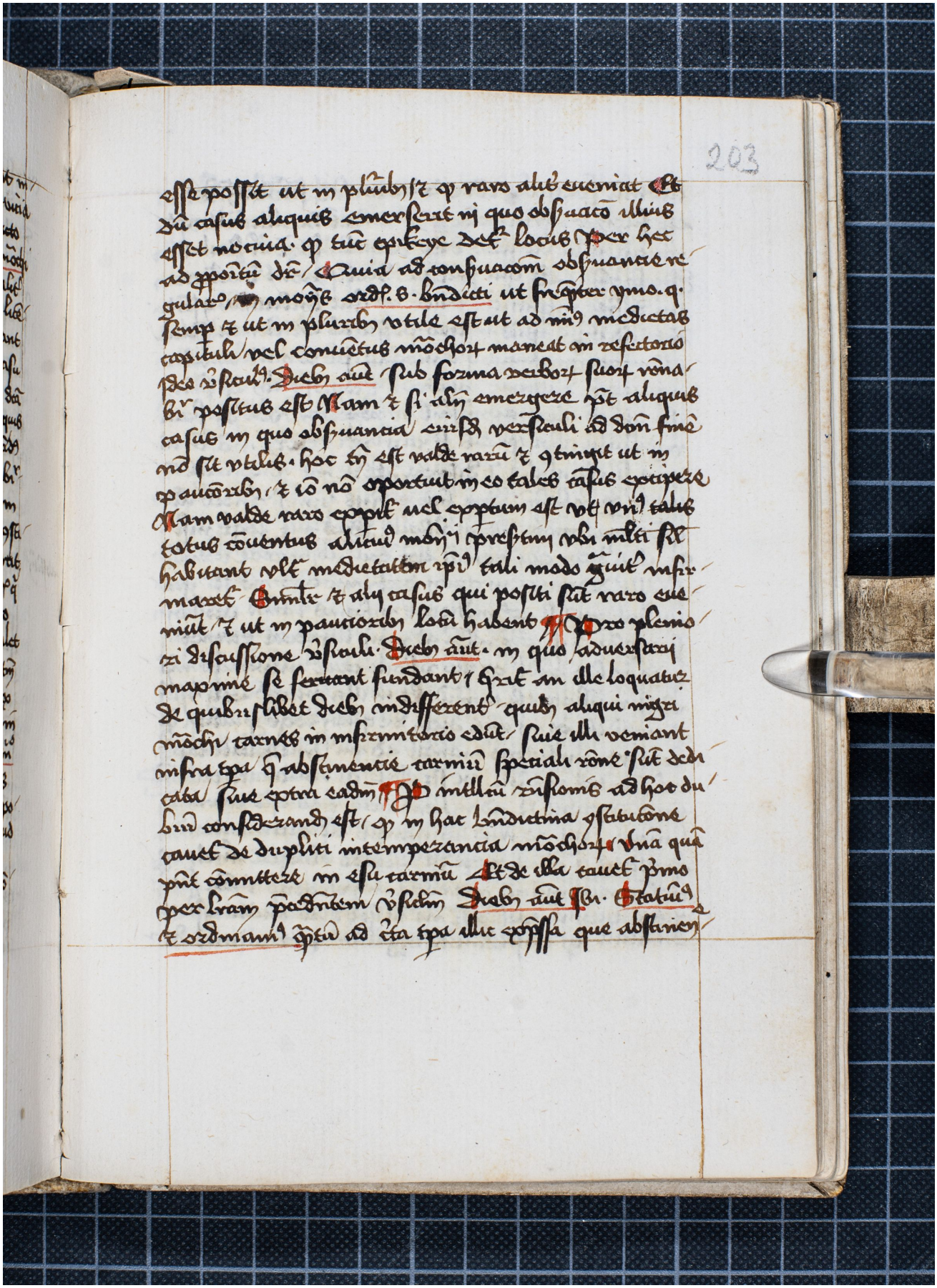

203

esse possit ut in plurib; et q rare alicui eueniat Et
si casus aliquis emerserit in quo abstinere
esset nociuum. q tunc epikeye det locus per hoc
ad ipsorum dr. Quia ad tenuiorem abstinentiam re
gulare, in mons ordi. s. bndicti ut frequenter ymo. q.
semp et ut in pluribus vtile est ut ad nihil medietas
capituli vel conuentus monachorum maneat in refectorio
sicut vsitatum. Dicebant autem sub forma verborum suorum rema
bit positus est Nam et si alicui emergere pt aliquis
casus in quo abstinencia cibi ad dom fine
no sit vtilis. hoc tn est valde rarum et q tingit ut in
q auctoribus, et ideo non oportuit in eo tales casus exprimere
Nam valde raro contingit vel contingit est vt vni tales
totus conuentus aliqui monachi presertim vbi multi sint
habitant vlt medietatem ipsi tali modo quin infir
marent Minus et alij casus qui possibiles sint raro eue
niunt et ut in pauciorib; loci habent Pro pleniori
discussione vsitati. Dicebant autem in quo aduersarij
maxime se fertant fundant, Hic in illo loquatur
de quibusdam dicebant indifferenter quibus aliqui nigri
monachi carnes in infirmitorio edunt sine illi veniant
infra tpa h abstinentie carnium specialiter sint dedi
cata sine extra eadem Ad intellectum istorum ad hoc du
bium considerandum est, q in hac bndictina institutione
cauet de duplici intemperancia monachorum vna quam
pnt committere in esu carnium Et de illa cauet primo
per bram paudrem vsitatum Dicebant autem sbi. Statuimus
et ordinamus ipsum ad ita tpa illic comissa que abstinen